

fra Platfondene, fra de aabne Batterier paa den nuværende Søbefæstning at kunne bestrytte det hele Farvand med pantserbrydende Skjts. De 9 Lommers Kanoner ere pantserbrydende, men ganske vist ikke i samme Grad som de 11 Lommers. Utsaa der maa tages et fornødent Hensyn til i saa vidt Udstrækning som muligt at kunne bestrytte hele Farvandet med pantserbrydende Skjts. Erfjendelsen deraf, som allerede i længere Tid har været tilstede baade hos Artilleriet og hos Krigsministeriet, har bragt disse til at gaa ind paa at faae denne lille Forandring med Hensyn til Bevillingen. Artillerigeneralen nærer ikke nogen Tvivl, og jeg heller ikke om, at man vil være fuldt saa vel tjent med disse 11 Stkr. 11 Lommers Bagladefanoner som med de 18 Stkr. 9 Lommers. Ganske vist er det et mindre Antal Kanoner, man faar, men den pantserbrydende Virkning er saa meget større, og det vil være en meget væsentlig Forstærkning til det Skjts, man nu har paa de aabne Batterier, maasse til Dels ogsaa paa Kystbatterierne, hvor man ogsaa har Trang til flankerende Skjts af det største Kaliber. Et Punkt endnu har sin ikke ringe Betydning, og det er, at, naar man stryger de 9 Lommers Kanoner, har man et stort Kaliber mindre paa Søbefæstningen, og det er meget vundet med Hensyn til, hvad Mandstabet skal lære, med Hensyn til Magasinering o. s. v. So større Ensformighed, man kan have i sit Materiel, desto bedre er det; det er Noget, Artilleriet i meget høj Grad sætter Pris paa. Det er disse Grunde, som have bevæget Artilleriet og ligeledes Krigsministeren til at gaa ind paa at foreslaa denne Forandring, hvori jeg haaber, at det allerede Thing ikke vil se en Vællen. Jeg vil være oprigtig, mine Herrer! Jeg var i Begreb med at foreslaa det Samme, som nu er foreslaaet, den Gang Finanslovsforlaget skulde trykkes og fremsendes; men jeg befrøgtede, hvad der nu er fset, at man vilde anse det for en Vællen, Usikkerhed og Jamlen, og jeg var svag nok til at give efter den Gang for dette Hensyn. Nu har jeg overvundet det og er for mit Vedkommende kommen frem med Sandheden, da der jo ikke er Noget at lægge Dølgmaal paa. Jeg haaber nu, efter saaledes at have skriftet for mit eget Vedkommende, at man vil forlaste Forlaget om de 18 Stkr. 9 Lommers Bagladefanoner og bevilge mig de 11 Stkr. 11 Lommers, det vil sige det første Bidrag til dem, omtrent det Halve. — Det næste Forslag angaar jo igjen Kanoner. Med Hensyn til det siger man: Før vi vide Noget om en Befæstning ved Kjøbenhavn og overhoved have en Forsvarsplan, er det ikke rigtigt at bevilge Kanoner, der skulle benyttes i en eventuel Fæstning. Dertil vil jeg sige, at dette Mellemkaliber: 15 Centimeters Bagladefanoner — det svarer til 24-pundig Kaliber — har man altid Brug for. Vi have ganske vist ingen ordentlige, saa at sige slet ingen brugelige Landbefæstninger her i vort Land;

Forholdet kan her blive det Samme, som det har været tidligere, at man kan blive nødt til igjen at benytte provisoriske Værker, rene Feltværker; men i saadanne Værker — vi vide det jo af god Erfaring derne fra, som vi ikke saa gjerne tænke paa — har man Brug endog saa for meget Skjts af den Art, som her forlanges; det er ikke blot til Fæstninger. Nei, skulle vi forsvare os, bliver der nok Tale om provisoriske Befæstninger, det vil sige saadanne Feltbefæstninger, man kan have i Mangel af egentlige Fæstninger; men dertil behøve vi saadanne Kanoner, og jeg beder derfor om at faae dem. Vi have ogsaa nylig i den Krig, som maasse nu er endt i Syden, set, hvilken Betydning Feltbefæstninger kunne have, naar de ere godt bestrykkede og bestrykkede ikke blot med egentligt Feltskjts, men ogsaa med meget svære Kanoner, navnlig med Kanoner netop af denne Kaliber. Under alle Forhold, hvilken Befæstningsplan eller Forsvarsplan der nogeninde maatte blive vedtagen her i Landet, behøve vi det Slags Kanoner; der er Intet foregrebet ved at give os dem. Jeg beder derfor meget om at faae disse Penge. — Saa er der et lille Punkt paa 800 Kr., som skulde være Honorar til nogle Officerer, der have været bestjæftigede med Omdannelsen af Nørrefælled til Øvelsterrain. De have haft et betydeligt Gytraarbejde, imedens de tillige ved Siden heraf have gjort al deres øvrige Tjeneste, og det er virkelig Smaaabeløb, man beder om; det er 4 Officerer, som hidtil ikke have faaet Noget, og de have haft meget anstrengende Tjeneste. Det er dog vist ikke værdt at negte dette lille Beløb; det henstiller jeg til det høie Thing. — Jeg har nu kun et Forslag tilbage, og det er netop det aller sidste Vædringsforslag, Nr. 217, som angaar en Udvidelse af den til Kasernen ved Frederiksholms Kanal hørende Grund. Det er den forrige Hestgardes, nu 2det Artilleri-Regiment's Kaserne, som der nu frembyder sig en Leilighed til at skaffe mere Luft og Lys, end den nu længe har havt, eller maasse rettere sagt bevare det lidet, den har deraf, ved at forebygge, at de tilgrændsende Grunde sælges og bebygges lige umiddelbart op til Kasernen, hvorved den i høj Grad vil berøves Luft og Lys, hvilket den dog i høj Grad kan trænge til. Der er jo 10 Kaserne og der er Stalde, hvor et meget stort Antal Heste ere samlede paa et forholdsvis overmaade lille Rum. Til de øvrige Hensyn, som komme i Betragtning, kommer endnu det, at et Ridehus, — saavidt jeg veed i Soldats Bastion — som benyttes af Regimentet og tillige af Ride- og Beslagsstolen, om nogle Aar, jeg tror 1890, mistes, da Grunden tilhører Kommunen. Man vil ogsaa gjerne vinde Plads til Øvelser. Til 1890 bliver der desuden Tale om at lægge den civile Materialgaard til Kasernen for at skaffe Plads til Ride- og Beslagsstolen, men det ligger dog ikke for nu. Hvad der er foreslaaet her, er, at vi for en Sum,